а, второто — обвическото — е въ двора на старата черква съ една учителка и съ 120 момичета. Манупрактурни дукяне въ градъ нѣ: 12 а, кафенета и механи 35!

Политикъ. Малцина отъ тукашните жители нѣ орачи; тѣ си поминуватъ повечето въ табачество (обработване суровi кожи); рѣдко ще се намѣри человѣкъ отъ тозъ градъ, който да не е ходилъ по градовете край Дунавски, или въ Влашко, Бесарабия, Сърбия, надаре и въ Австрия. Планинското (или въ като) имъ непомага за земледѣлие, и немайки шосе за търговията имъ, то гражданите нѣ принуждаватъ, да ги изселяватъ и да ходятъ другѣ-гдѣ да си търсятъ кашетъ. Като напр. има много търговци въ Добруджия, Орѣхово, Никополь, Плевна, по градовете въ Влашко, въ Болгарадъ, отъ Етрополе. Както се види въ тука е имало още отдавна училища, та жителите нѣ слѣдятъ и като по избудени отъ жителите въ Орхание; за доказателство на това служатъ многото чиновници по Княжеството и търговията, които тѣ вадятъ въ Тракия, Влашко и Австрия.

До преди една година въ тозъ градъ не е имало никаква партия (инатъ, или завистъ, по просто) обаче отъ една година на само почнаха и тука да ги делятъ на тарафе, като нека всеки единъ да ги приемна нѣгото предложение, т. е. да си налага всеки единъ волята. Бог ги да не бѣде това плодъ отъ многосгодбнѣта ни Конституция.

Че всекаде народътъ почна малко уважение да дава на чиновниците за това не иска доказателства.

С. Харизановъ

2ии Май 1880 год.
Етрополе